

ОЦЕНКА НА СИТУАЦИЯТА

ТОРМОЗ И НАСИЛИЕ В ПДТГ „ДИМИТЪР ХАДЖИВАСИЛЕВ”

м. октомври 2019 година

Участници в анкетата:

145 ученици от ПДТГ „Димитър Хадживасилев” на възраст между 13 и 18 години.

До колко са запознати заинтересованите страни с темата за насилие и тормоз?

Отговорили, че **напълно са запознати** с темата за насилие и тормоз – 52% от анкетираните ученици;

Отговорили, че **не са запознати** с темата за насилие и тормоз – 15% от анкетираните ученици;

Не са дали отговор на този въпрос - 35% от анкетираните.

Какви видове и форми на насилие и тормоз има в училището? (могат да оградят повече от един отговор):

77% от анкетираните ученици отговарят, че в ПДТГ „Димитър Хадживасилев” няма ученици, които да проявяват насилие и тормоз спрямо другите ученици. 70% от анкетираните ученици отговарят, че не са тормозени до момента. Относно въпроса, на какви видове и форми на насилие и тормоз са били свидетели, ситуацията е следната:

1) дразнят ги – 46% от анкетираните ученици посочват този възможен отговор;

2) обиждат ги, подиграват им се, измислят им неприлични прякори – 38%;

3) говорят зад гърба им, разпространяват за тях неверни неща, клюки -29%.

Колко често те се проявяват?

Най-много ученици са отговорили „До сега не се е случвало да ме тормозят” 70%. „По-рядко от един път в седмицата” отговарят (11%).

Къде са местата, на които най-често се случват? (могат да оградят повече от един отговор):

„По коридорите”, „в класната стая”, „на улицата” са по-голямата част от отговорите на анкетираните ученици.

Кои са участниците?

Най-много ученици са отговорили „До сега не се е случвало да ме тормозят” 65%. „От други класове” отговарят (19%) и „И момчета и момичета” (10%).

Как се е реагирало до момента?

„Казах на класния ръководител”, и „Казах на педагогическия съветник” са отговорите на толкова ученици, колкото са отговорили и по следния начин: „Не казах на никого” и „Казах на приятели”.

Факт е, че тези които са споделили с класен ръководител и педагогически съветник отговарят положително на следващия въпрос – „Ако си споделил, това помогна ли да се реши проблема?” (Да).

Тези ученици, които са отговорили „Казах на приятели” и „Не казах на никого” отговарят отрицателно на този въпрос.

Какво следва да се предприеме, за да бъде реакцията ефективна?

Отговори: „Да се прекрати действието”, „Да се каже на класен ръководител, педагогически съветник, учител, директор”, „Да се разговаря със страните”, „Да се приложат строги мерки за виновника”.

Оценката на нагласите към агресията, насилието и тормоза:

1. Темата за насилие и тормоз: Необходимо е да се осигури пространство и време за разговори и дискусии по темата с всички възрасти ученици в училище.
2. Форми на насилие и тормоз сред учениците: директни вербални форми (дразнене, обиди, подигравки), индиректни вербални форми (опити за злепоставяне).
3. „Горещите“ точки: къде се случва насилието и тормоза – по коридорите, в класната стая, на улицата.
4. Кои са участниците: от другите класове; от ученици и от двата пола.
5. Основни канали за комуникация: с кого се споделя:
  - с класен ръководител и педагогически съветник - в тези случаи споделянето е ефективно;
  - „Казах на приятели” и „Не казах на никого” – в тези случаи учениците определят споделянето като неефективно;
6. Нагласи към агресията, насилието и тормоза: Налице е подкрепа за жертвата в двата варианта – директна и индиректна. Проблема не се пренебрегва. Осъждат се подобни действия и се препоръчват строги санкции за виновниците.

Тази оценка е значима за интервенцията от гледна точка на съществуващите ресурси в микросредата, в която проблемът е възникнал и трябва да се реши.

Изготвил: Румяна Пенева